

Tình Yêu Mồ Côi

Em mặc chiếc áo laine...mà như không áo mặc! Trời ơi cái áo...rách...thấy cả cái áo trong!

Trời chắc chưa vào Đông? Thấy như còn Xuân, Hạ. Đà Lạt mình mát quá...và đẹp nhờ áo laine!

Tôi nhớ lại các em / học trò tôi...hồi đó...các em mặc áo gió...gió bay mất tuổi thơ!

Hồi đó cuối tháng Tư...mùa mưa về Đà Lạt. Những cơn mưa ngơ ngác...vì bay lạc Thiên Đường!

Những chiếc áo dễ thương / hình như ai cũng giấu? Cố tình làm mình xấu...để ra vẻ...người ta!

Một xứ sở ngàn hoa...bỗng dưng toàn cỏ mọc. Ô kìa em đứng khóc / bên ngoài rào kẽm gai...

Em gọi Thầy! Thầy!...Thầy gọi em không được. Tất cả Vào Hàng Bước...mưa trời bay trên lưng!

Hôm nay em bỗng dưng / mặc áo laine chụp ảnh. Tôi nghe lòng bỗng lạnh...em mặc áo như không!

*

Em ơi khi nào Đông...anh về hôn em nhé! Hôn thôi, hôn nhẹ / hôn từng giọt mồ hôi!

Chao ôi Tình Mồ Côi, trọn đời...Con Lậy Chúa!

Trần Vấn Lệ